

IJsseldijk 338-340

Een huis vol herinneringen

IJsseldijk 338-340 met rechts op de foto mevrouw Engelse (foto: C.A.P. Engelse)

Door Gerda Bos

De geschiedenis van Krimpen aan den IJssel gaat veel verder terug dan je zo op het eerste gezicht zou denken. Neem nou de werf Van Duijvendijk. De oorsprong van die Krimpense werf ligt al in het begin van de 17e eeuw. Van recentere datum, maar nauw verweven met de werfgeschiedenis, zijn de woningen die samen met de werf een 'ensemble' vormen.

Het historisch ensemble rond de werf Van Duijvendijk werd gevormd door onder andere de scheepswerf, het terrein van de (voormalige) Kanonnenloods, het gemaaltje Langeland/Kortland, enkele 'arbeiderswoninkjes' en drie grote woonhuizen. Johannes Otto (1829-1882) die samen met zijn broer sinds 1869 de leiding over de werf had woonde in het huis IJsseldijk 338-340, dat in

1855 voor hem was gebouwd. Oorspronkelijk was de woning niet zo groot, eerder breed dan diep. Maar in 1873 werd het behoorlijk vergroot door een achteruitbouw van 5 meter en een erker van 4 meter breed aan de oostkant. Aan de westkant buiten is de scheiding tussen de twee delen nog duidelijk te zien door een voeg in het metselwerk.

ELEKTRICITEITSBEDRIJF

Bij de opheffing van de werf Otto in 1910 werden ook het 'huis met de erker' en 13 arbeiderswoningen te koop aangeboden. De werf kwam in het bezit van Handelsmij Siderius en bleef min of meer braak liggen tot in 1940 Van Duijvendijk het in gebruik nam. Het 'huis met erker' werd in deze periode in gebruik genomen door het Electriciteitsbedrijf Capelle Krimpen (E.C.K.). Als kantoor en ook als woonhuis voor de directeur. De naamgeving op oude bouwtekeningen verwijzen nog duidelijk naar deze functie. Zo worden de ruimten in het souterrain aangeduid met 'Meterijkamer', 'Opslag meters' en 'Kantoor'.

Cornelis Albertus Pieter Engelse (1892-1942) was directeur van het elektriciteitsbedrijf en woonde ook in het huis. Hoewel Joods van afkomst, had hij zich niet als zodanig laten registreren. Na verraad werd hij gearresteerd en uiteindelijk in het vernietigingskamp Mauthausen in 1942 om het leven gebracht. Een struikelsteentje voor het huis herinnert ons aan hem. In de podcast 'Krimpen als van ouds' vertelt zijn kleindochter, mevrouw Hilga Schuurbijs (die dan voor de eerste keer in het huis is) over de familieherinneringen.

ONTDEKKINGSTOCHT

De huidige bewoonster, Jeannette Ephraïm, heeft tijdens de verbouwing in 2007 heel wat voorwerpen aangetroffen die aan die

*Voormalige meterkamer
(2007 - foto: Jeannette Ephraïm)*

*Hoekijzer met verwijzing naar functie
van het pand als kantoor en werkplaats
van de E.C.K.
(2021 - foto: Hilga Schuurbijs)*

E.C.K.-tijd herinneren. Tijdens die verbouwing maakte zij foto's van alle 'oude' zaken, zoals de meterkamer waar de elektriciteitsmeters werden geïjkt. Meters die zij vervolgens in een soort betegeld keldertje op een grote hoop nog onder het huis terug vond. Heel bijzonder was de vondst van een soort hoekijzer, gedecoreerd met een handje dat een bundeltje elektriciteitsflitsen vasthoudt.

En dan is er natuurlijk de deur met het naamplaatje 'v/d Sloot'. Het label is door mevrouw Ephraïm gevonden op de zolderdeur en heeft nu een plekje gekregen op de kastdeur. Met de lettertang gemaakt, dus van ná 1958 toen dat apparaat werd uitgevonden. Het bordje dateert dus waarschijnlijk uit de tijd dat het huis in het bezit was van de werf Van Duijvendijk en een zekere Van der Sloot kantoor hield op de zol-

derverdieping. Uit de bouwtekeningen kunnen we in ieder geval opmaken dat, na de overname van het pand door Van Duijvendijk, zowel het voorhuis als de zolder werden ingericht als kantoorruimte.

PERSOONLIJKE HERINNERING

Vanuit mijn werkkamer en keuken in het huis waar ik in 1981 ben komen wonen, kijk ik direct op de westgevel van deze historische woning. Mijn eigen herinneringen zijn er vooral aan het huis als kantoor en kantine van Van Duijvendijk. Elke pauze, aangegeven door de fluit op de scheepswerf, stormden de mannen de dijk over naar de kantine voor koffie en een boterhammetje. Om dat bij mooi weer lekker op het stoepje voor de deur naar binnen te werken. Op dinsdagavond werd er in de kantine stevast geklaverjast. En mocht er een schip in reparatie zijn kon het gebeuren dat de bewoners van het schip tijdelijk gehuisvest werden in het onderhuis.

***Een oud huis.....
een huis vol
herinneringen!***